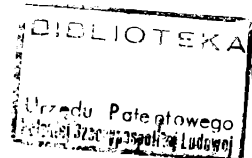

25 października 1930 r.

URZĄD PATENTOWY

A01c 15/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 12416.

Kl. ~~45 b~~ 3.

Antoni Gumny
(Głuchowo, Polska).

45b 15/02

Siewnik ręczny do nawozów sztucznych.

Zgłoszono 20 marca 1929 r.
Udzielono 20 sierpnia 1930 r.

Siewnik ręczny do nawozów sztucznych, wykonany według wynalazku niniejszego, jest przeznaczony do noszenia przez robotnika na rzemieniu i ma na celu umożliwienie szybkiego rozrzucania tych nawozów na polu, przyczem dzięki znacznej sile rzutu nawóz tylko w nieznacznych ilościach może osiąść na ubraniu robotnika, będąc wyrzucany na znaczną stosunkowo odległość.

Przykład wykonania siewnika według wynalazku niniejszego jest uwidoczniony na rysunku, przyczem fig. 1 przedstawia siewnik w rzucie pionowym podłużnym, fig. 2 — rzut poziomy tegoż, fig. 3 — siewnik w rysunku perspektywicznym, fig. 4 — szczegółowo walec i łyżkę rzutową.

Siewnik ten składa się ze skrzynki *E*, podzielonej przez ściankę *F* na dwie części. Do podługowatego otworu, wykonanego w tej ściance, przylega szczelnie obrotowy walec *D*, wyposażony na obwodzie we wgłębienia o kształcie nieckowatym, które nabierają podczas obrotu walca pewną ilość danego rozdrobnionego nawozu sztucznego ze skrzynki *E* i wysypują go następnie do rynny *A*. Łyżka *B*, która przylega szczelnie do dna rynny *A*, jest poruszana zapomocą ręczki *N*, połączonej z łyżką za pośrednictwem pręta sprężystego *K* i wykonywa ruch wahadłowy, przez co ustalona zgóry dawka sztucznego nawozu zostaje względnie daleko i wachlarzowato wyrzucona i rozsypana równomiernie, a osoba, wysiewająca nawóz,

zabezpieczona od opylenia twarzy i ubrania.

Walec *D* jest obracany na osi *C* zapomocą koła zębatego *L*, połączonego łańcuchem lub w inny sposób z kołem zębatego *O*, które osadzone jest na wspólnej z dźwignią *N* osi i przy poruszaniu dźwigni wykonywa odpowiedni okresowy ruch obrotowy tam i zpowrotem.

Celem uniemożliwienia wydmuchiwania nawozu, górna część skrzynki *E* posiada przykrycie w postaci kaptura *G*, wykonanego z nieprzemakalnego płótna i ściągniętego u góry zapomocą sznurka.

Zależnie od rodzaju nawozu sztucznego i jego ciężaru właściwego łyżce *B* oraz prętowi sprężystemu *K* nadaje się większą sprężystość przez dokręcenie śruby *W* i podniesienie lub opuszczenie sprężystego progu rynny *A* zapomocą śruby *M*.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Siewnik ręczny do nawozów sztucznych, znamieny tem, że składa się ze skrzynki (*E*), przedzielonej ścianką (*F*) na dwie części, rynny (*A*), walca (*D*) oraz łyżki (*B*), przyczem walec (*D*) przylega

szczelnie do podługowatego otworu, wykonanego w ściance (*F*) skrzynki (*E*), i jest sprzężony z łyżką (*B*), wyposażoną w rączkę (*N*) tak, iż podczas poruszania tej rączki walec obraca się i doprowadza zgóry określoną ilość nawozu ze skrzynki (*E*) do rynny (*A*), z której nawóz zostaje wyrzucony następnie zapomocą łyżki (*B*).

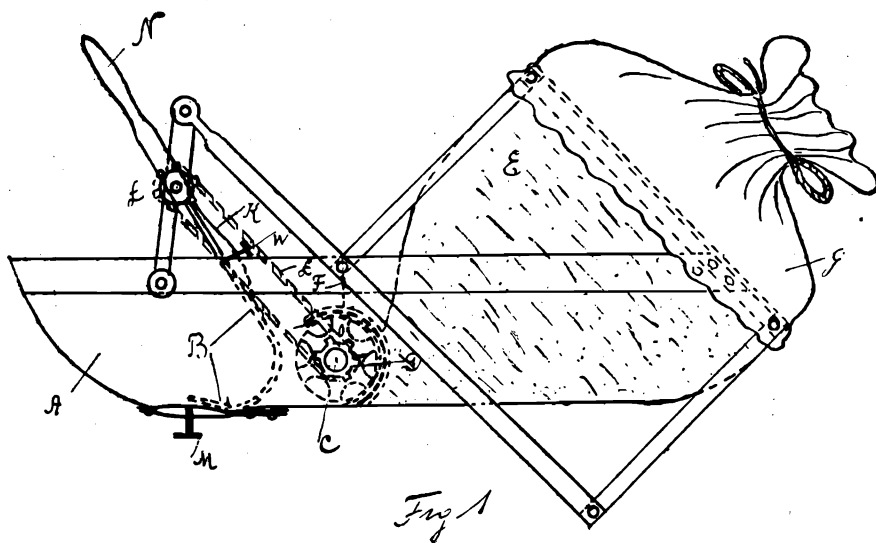
2. Siewnik według zastrz. 1, znamieny tem, że oś rączki (*N*) jest połączona z osią walca (*D*) zapomocą łańcucha lub innego cięgna opasującego kółka zębate (*L* i *O*).

3. Siewnik według zastrz. 1 lub 2, znamieny tem, że skrzynka (*E*) wyposażona jest w kaptur (*G*).

4. Siewnik według zastrz. 1 — 3, znamieny tem, że łyżka (*B*) jest wyposażona w pręt sprężysty (*K*) i śrubę (*W*), umożliwiające jej naprężanie.

5. Siewnik według zastrz. 1 — 4, znamieny tem, że rynna (*A*) jest przymocowana do skrzynki (*E*) zapomocą śruby (*M*), umożliwiające pożądaną nastawienie rynny.

Antoni Gumny.

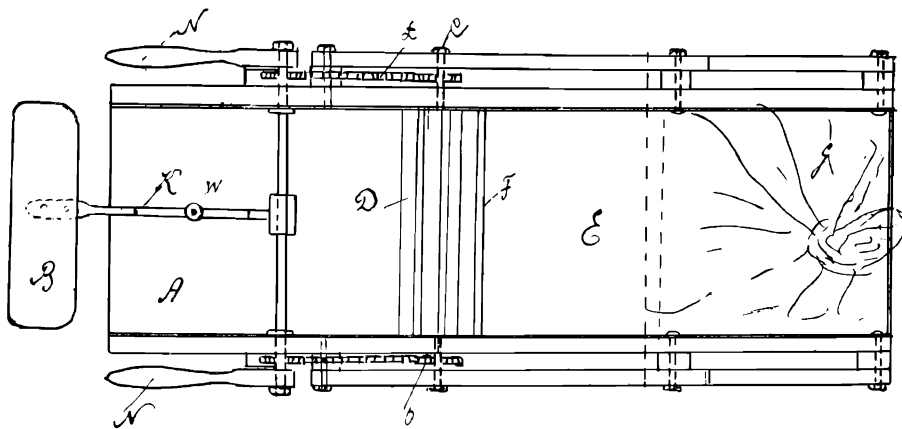

Fig. 2

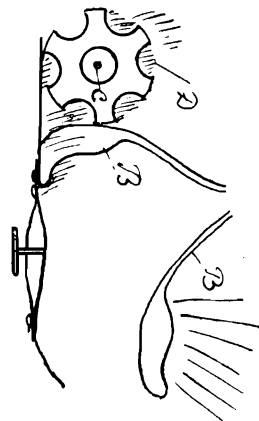

Fig. 3

